

1920 č. 211 Sb. a předpisy, na které se nař. to v § 2, odst. 2. odvolává, neplatí tedy pro ně, pokud jde o započítání služební doby, ani § 56 služ. pragmatiky, ani § 15 nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb.

Žádosti ze 7. dubna 1922, která sepsána byla na blanketu, určeném dle předtisku pro přihlášku o propočítání služební doby ve smyslu zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb., domáhal se st-l započtení své dosavadní služební doby čítaje v to i doby shora uvedené. Třeba užil st-l nesprávného blanketu, náleželo přece žal. úřadu, aby vzhledem k tomu, že jednalo se o započtení služební doby obecního notáře, žádost tuto posoudil se stanoviska jedině v tomto případě směrodatných předpisů, totiž nař. č. 573/20 a v důsledku toho zjistil momenty dle tohoto nař. pro posouzení nároku st-lova rozhodné, zejména též, zda službu st-lovu, kterou úřad započísti odepřel, pokládati jest za službu notářskou. Žal. úřad tak neučinil a opřel výroky své jedině o předpisy, na které se nař. č. 573/20 neodvolává. Žal. úřad zamítnuv žádost st-lovu za započtení sporné služební doby z důvodů v nař. rozhodnutí uvedených, posoudil tedy věc po stránce právní nesprávně, pročež se výrok jeho v tomto směru vyneseny příčí zák. Těmito úvahami odůvodněn jest předem uvedený výrok.

Č. 3034.

Honební právo: Které pozemky patří do společenstevní honitby?

(Nález ze dne 28. prosince 1923 č. 22.047.)

V ě c: Honební výbor ve Z. (adv. Dr. Bern. Pick z Pacova) proti zemiskému správnímu výboru v Praze o zrušení společenské honitby.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Rozhodnutím okr. výboru v P. z 13. srpna 1919 byly k žádosti Mořice B., vlastníka velkostatku L., na základě místního šetření, vykonané pochůzky, předloženého seznamu pozemků a nástinu pozemky č. kat. — — — (mezi nimi i 231) v Z. v celkové výměře 15·9894 ha jako nesouvislé enklavy dle § 3 zák. o myslivosti přiděleny honitbě velkostatku L.

Dále bylo vysloveno, že po odečtení dalších pozemků k honitbě nezpůsobilých ve smyslu nář. z 3. června 1883 č. 1506 B 2592 ve výměře 6·5079 ha shledáno, že výměra souvislých pozemků honebního společenstva v Z. činí celkem 101·1008 ha, že tedy není zde výměry dle § 5 zák. o myslivosti 115 ha, že se pozemky ty přidělují jako enkláva k samostatné honitbě velkostatku l-ckého.

Přířknutí výše uvedených pozemků k honitbě velkostatku stane se 1. února 1919 na nové pachtovní období. Nájemné stanoveno bylo částkou 18 h za 1 ha.

Rozhodnutím zsv-u v Praze z 9. srpna 1922 byla stížnost honebního výboru ve Z. zamítnuta a výměr okres. výboru v P. z 13. srpna 1919 potvrzen.

Rozhoduje o stížnosti honebním výborem ve Z. do tohoto rozhodnutí podané řídil se nss těmito úvahami: — — —

Námitce stížnosti, že jest názor žal. úřadem vyslovený, že se pozemek č. kat. 231 k honitbě společenské čítat nemá, nesprávný, nelze přiznati důvodnost.

Dle § 4 hon. zák. tvoří honební společenstvo veškerí držitelé pozemků osady (§ 107 ob. zřiz. z r. 1864), pokud jejich souvislé pozemky mají výměru 115 ha.

Z toho jde, že rozsah společenského honbiště určen jest svazkem osadním ve smyslu § 107 ob. zř., na který poukazuje citace § 107 ob. zřiz. připojená k výrazu osada v § 4 hon. zák.

Poněvadž osada v tomto smyslu nemá pevně stanovené teritorialní hranice a určena jest jenom souborem nemovitostí, ji tvořících, musil zákonodárce, kladl-li organizaci společenstevních honbišť za základ svazek osadní, prohlásiti moment držby za rozhodující pro tvoření honebních společenstev, dle kterého pro utvoření a rozsah společenského honbiště jen ty pozemky mají význam, jež náležejí k usedlostem osadu tvořícím, tedy nacházejí se ve vlastnictví gruntovníků v osadě usazených.

V tomto případě jest nesporno, že pozemek č. kat. 231 nalézá se ve vlastnictví fary v M. (místní obec T.), že tudíž jeho vlastník nemá své sídlo v Z. Proto výrok žal. úřadu, že pozemek tento netvoří součást společenské honitby z-ické a to od doby, od které vykonává honební výbor z-cký samostatnou honitbu na katastru z-ckém, nemohly vzhledem k předem vyloženému smyslu § 4 hon. zák. zjednati pozemku tomu povahu pozemku patřícího k společenstevní honitbě. — — —

Č. 3035.

Dávka z přírůstku hodnoty: Při převodu půdy lesní podléhá dávce nejen cena pozemku, nýbrž i cena stromů nepokácených.

(Nález ze dne 28. prosince 1923 č. 22.169.)

Prejudikatura: Boh. 629 adm.

Věc: Antonín P. v O. proti moravskému zemskému výboru v Brně (zem. sekretář Dr. Frt. Hikl) o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Platebním rozkazem první stolice byla vyměřena z převodu lesních pozemků zapsaných ve vložce č. — v D. trhovou smlouvou ze dne 5. května 1917 st-lem zcizených dávka z přírůstku hodnoty 2669 K 20 h.

Nař. rozhodnutím nebylo odvolání z platebního rozkazu vyhověno.

O stížnosti rozhodnutí toto nařikající pro nezákonnost uvážil nss toto:

Stížnost hájí stanovisko, že plodiny i tehdy, prodávají-li se v době, kdy od půdy odděleny ještě nejsou, stávají se předměty movitými, z nichž nelze vyměřiti dávku z přírůstku hodnoty; z toho odvozuje, že nebylo třeba, aby bylo v přiznání zvlášť uvedeno, zdaž a kolik dřeva bylo při prodeji již pokáceno, ježto prý dřevo skácené i neskácené (stromy) jsou pouze užitky nemovitosti lehce odstranitelné tak jako každá jiná úroda a proto bylo prý dávku vyměřiti pouze z prodeje pozemků; jen náhodou se prý stalo, že jak pozemek tak i dřevo koupil jeden a týž kupitel.